

[Aksel Larsen.]

grupper måske lære af det og sige til sig selv, at de skulle ikke være så ivrige efter at anbefale mæglingforslag for deres grupper til vedtagelse. Jeg så i Aktuelt den 12. maj en artikel, hvori tidligere medlem af folketinget, formanden for Keramisk Forbund, hr. Einer-Jensen, rettede et spørgsmål til direktør Heineke. Der gør hr. Einer-Jensen opmærksom på, at det er meget usle lønforbedringer og meget usle lønninger, som arbejderne i den keramiske industri har. Han siger — jeg må erkende, at jeg blev overrasket over det — at man næsten ikke har kunnet få at vide, hvad arbejderne får i løn; man kan kun få det at vide ved at spørge industrien, og den er heller ikke særlig villig til at give oplysninger. Jeg troede ærlig talt, at en fagforbundsformand vidste, hvad hans folk fik i løn. Derefter skriver forbundsformanden noget, som jeg — med formandens tilladelse — synes fortjener at blive citeret:

„Oplysninger om lønuddbetalingerne er besværlige at få, idet vi må skaffe dem ved henvendelse til de enkelte medlemmer, fabrikkerne generer sig formentlig og har derfor ikke givet forbundet besked. Vi har kun fået udregnet, hvad stigningen i udgifterne bliver for fabrikken Norden, der beskæftiger ca. 60 timelønnede. Den samlede stigning bliver her i alt ca. 360 øre pr. time til fordeling mellem alle 60.“

Så stiller hr. Einer-Jensen det spørgsmål, om det virkelig kan kaldes kongelige lønninger, at fabrikken Norden i alt til ca. 60 mandlige arbejdere giver 6 øre pr. time, for det er, hvad samtlige arbejdere på fabrikken Norden har fået ved det mæglingforslag, som hr. Einer-Jensen har anbefalet. Han gør opmærksom på, at der i den keramiske industri gives en ugeløn for mænd på 224 kr. 10 øre og for kvinder 166 kr. 50 øre efter det af hr. Einer-Jensen anbefalede mæglingforslag.

Jeg kan godt forstå, at man også i andre grupper begynder at røre på sig; det ville

man formentlig gøre, uanset hvad der sker i transportgruppen, når resultatet af de vedtagne mæglingforslag er så dårligt.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen er modstander af, at man vil tage parti for en af parterne. Det er et helt nyt synspunkt fra partiet venstre. Jeg kan erindre en del tilfælde, hvor det ærede medlem ved ophøjelse til lov af mæglingforslag, som var vedtaget af arbejdsgiverne og forkastet af arbejderne, ikke har ment det var forkert at tage parti for den anden side. I øvrigt er jeg ikke sikker på, at man ved at ophøje dette mæglingforslag til lov tager parti for arbejderne; det kommer jeg til senere.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen fortalte, at slagterikonflikten kostede betydelige tab; jeg tror, det var 100 000 arbejdsdage, der var gået tabt. Jeg ved såmænd ikke, hvor mange arbejdsdage der er gået tabt under konflikten på svineslagterierne; når der ikke blev leveret svin, troede jeg det var vanskeligt for arbejderne at komme til at arbejde. Derfor synes jeg, det ærede medlem hr. Poul Sørensen hellere om dette skulle henvende sig til de landbrugere, der har organiseret leveringsstrejken. Det ærede medlem hr. Poul Sørensen var også så bekymret over, hvad strejken har kostet den enkelte arbejder i tabt arbejdsfortjeneste. Det kan det ærede medlem lade arbejderne om. Hvis det ærede medlem virkelig synes, det er synd, at arbejderne skal leve af understøttelse, må det ærede medlem ved en anden lejlighed være villig til at sætte arbejdsløshedsunderstøttelsen i vejret, for den er ikke høj. Hvis det ærede medlem endelig vil tale om, hvem der har lidt tab, henstiller jeg til det ærede medlem at læse den ledende artikel i Dagens Nyheder i dag. Der står — jeg beder om formandens tilladelse til endnu et citat —:

„I betragtning af, at strejken i transportfagene nu har varet en måned og kostet ikke mindst rederne vældige beløb, er det i øvrigt værd at bemærke, at denne